Biblioteca municipală
Tîrgu-Mureș

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXVIII — Nr. 7165 | 4 PAGINI 30 BANI | Luni 4 septembrie 1972

SABRERII ROMÂNI S-AU CALIFICAT ÎN SEMIFINALELE COMPETIȚIEI PE ECHIPE

(Citiți în pagina a IV-a rezultatele întîlnirilor de ieri)

A XX-a ediție a JOCURILOR OLIMPICE DE VARA

München • 26 august - 10 septembrie 1972

ZILE DE ÎNCORDATĂ AȘTEPTARE

ROMÂNIA MÜNCHEN'72

Înaintea inaugurării Olimpiadei, atunci cînd, la o conferință de presă, cineastul francez Lelouch a anunțat, scurt și sobru, că va realiza, de fapt, un film al învinșilor glorioși, mulți din cei prezenți au zîmbit cu înțeles. Astăzi, după opt zile de concursuri olimpice, Lelouch se dovedește un inspirat, pentru că numărul favoriților învingători este mai mic decît al favoriților învinși, recordmeni mondiali și olimpici. Americanii Seagren și Silvester, sovieticii Arzanov și Lusis, cubanezul Perez și englezul Bedford — iată numai cîteva nume dintre acelea care ar fi fost normal să figureze pe tabloul laureaților olimpici, dar, fără voia lor, au devenit subiecte pentru Lelouch. Forma la timpul potrivit, dispoziția în momentul concursului, capacitatea adversarilor, mediul ambiant favorabil (sau nu) — iată elemente care intervin chiar și atunci cînd există o regularitate a marii performanțe sportive.

Dramaticul efort de a depăși anumite limite este într-adevăr impresionant. Și Ileana Silai a fost — în emoționanta cursă de 800 m de azi după amiază — în această situație, încercînd încă o dată, într-o mare companie, să coboare sub o limită la care a sperat în întreaga ei activitate sportivă: să termine sub 2 minute. Efortul ei a fost admirabil. La o vîrstă de peste 30 de ani, asemenea Vioricăi Viscopoleanu, Ileana Silai merită toată admirația noastră pentru devotamentul acordat atletismului și tricolorului românesc pe stadioanele lumii. Ne înclinăm în fața lor, cu respectul pe care-l merită din plin, după ultimele încercări de la München.

În aceste momente, cînd stadionul olimpic clocotește, cînd aceș vuiet al victoriei sportive răsună, datorită televiziunii, pe întreg globul, în aceste momente de splendidă exacerbare a atletismului sîntem datori să amintim antrenorilor, specialiștilor noștri și conducerii federației că au făcut prea puțin. Aceasta pentru că în intervalul olimpic de patru ani, Mexic — München, au apărut numai doi-trei performeri de reputație mondială, capabili să urce pe podiumurile de onoare la marile concursuri și la olimpiadă — i-am numit pe Argentina Menis, pe Carol Corbu și, poate, Carmen Ionescu. S-a făcut și mai puțin pentru progresul altora, de îndată ce Mihaela Penes și Csaba Dosa lipsesc de aici din motive mai mult subiective decît obiective, clauză valabilă și pentru Cornelia Popescu care, prezentă la J. O., ar fi trebuit să fie temută de adversare și nu neglijată. Îi dorim, din nou, ca luni să facă imposibilul pentru a fi cît mai aproape de podium.

Aparatele de luat vederi transmit de pe toate terenurile și din sălile olimpice și este impresionant tabloul disputelor și al premierilor. Sportivii noștri continuă să nu fie încă pe primul plan, dar fazele finale ale întrecerilor la care iau parte cu mai multe șanse sportivii noștri se vor consuma cu începere de joi, 7 septembrie spre finalul Olimpiadei. Excepție face triplusaltul (cu finala luni 4 septembrie), cînd sperăm să vedem în Corbu un „cangur" medaliat, după ce la calificări, atît Pérez, recordmanul mondial, cît și sovieticul Besonov n-au rezistat în faza preliminară. E ușor de imaginat ce decepție am fi avut noi, de aici, și dv., de acasă, dacă Corbu ar fi fost eliminat în calificări...

Deci, semifinale și finale la trei greco-romane, caiac-canoe, box, și la handbal. Am lăsat la urmă pe cele trei fete de aur ale discului românesc și mondial, Lia Manoliu, Argentina Menis și Carmen Ionescu. Sîntem convinși că simbătă, în ajunul încheierii Olimpiadei, ele vor fi în finală. Argentina sosește ultima de la București, luni, cu avionul. Parcă toate necazurile ne-ar trece, dacă am vedea simbătă, pe una din aceste mîndre fete cu medalia olimpică pe piept, dacă am auzi pentru ultima oară, aici, imnul țării noastre, după ce Berceanu, Patzaichin și Covaliov, — de ce nu și handbaliștii sau unul din boxeri? — sau poate Carol Corbu vor fi făcut ca telexul nostru să bată neîntrerupt cu cuvinte de bucurie și de laudă. Așteptăm deci cu înfrigurare această nouă săptămînă olimpică.

Aurel NEAGU

MÜNCHEN, 3 septembrie

VISUL SECRET AL LUI PATZAICHIN

În satul Olimpic. Îl strig pe Patzaichin. Nu mă aude. Șade sprijinit de o balustradă de lîngă „Milch-Bar"-ul de pe Connolly Strasse. Șade și ascultă. Jos, în micul amfiteatru de beton, cîntă o fanfară de copii. Patzaichin zîmbește. Și zîmbetul îi adîncește cutele din jurul gurii, săpate de ploile și vîntul de la Mila 23. Îmi dau seama că fanfara de copii Herzogenaurach îl distrează pe campionul olimpic de la Mexico. Micul trompetist din dreapta kapelmaisterului are cel mult 7 ani! Se cîntă sau, mai bine zis, punctează ritmul la bas fligorn. Operatorii de toate culorile filmează acest spectacol neobișnuit. Sportivi de pe toate continentele își apropie microfoanele magnetofoanelor de gurile instrumentelor. Fotografi japonezi declanșează în serie. cu viteza mitralierei. În jurul fanfarei mișună și cei din „banda" lui Lelouch. Îi recunoaște toată lumea, după scurtele albastre de lucru. (Abia acum îmi dau seama că, după meciul de volei cu Japonia, jucătorii noștri au constituit primul subiect al lui Lelouch, pentru „secvența învinșilor").

— Ce faci, Patzaichin?

— *Am venit de la antrenament și mă odihnesc puțin, ascultîndu-i pe copiii ăștia. Nici nu-mi vine să cred că știu să citească notele.*

— Ai lucrat mult?

— *Vreo 12 kilometri, 8 în simplu și încă 4 în dublu.*

— Deci, s-a hotărît, veți trage și în dublu.

— *Da. Am cîștigat și ultima pistă de control, cu un avans de 5 secunde.*

— Se vorbea că ți-ar fi greu să tragi în dublu, după o eventuală finală de simplu, care s-ar trage cu numai 90 de minute înainte.

— *S-a rezolvat și asta. Pista de baraj la dublu am tras-o după ce am fost obligat să trag și în simplu și încă 4 în dublu.*

Ioan CHIRILĂ

(Continuare în pag. a 2-a)

FINALE EXCEPȚIONALE ÎN ÎNTRECERILE ATLETICE

Ileana Silai, locul 6, cu un nou record național

Am așteptat cu sufletul la gură și cu unghiile pătrunse adînc în podul palmelor, finala cursei feminine de 800 metri, la startul căreia, pe culoarul trei, a luat loc și recordmana noastră Ileana Silai. Știam că va fi o cursă grea, extrem de rapidă. Rezultatele obținute în preliminariile ei demonstrau din plin această apreciere. Mai știam, de asemenea, că dintre cele opt finaliste, Silai a noastră este cea mai în vîrstă, că Falck, Sabaite, Zlateva au un finiș foarte rapid, ceea ce, într-un fel, avea să-i creeze Ilenei anumite dificultăți.

În momentul startului emoțiile noastre, laolaltă cu cele ale tribunelor, atinseseră paroxismul și, zău, că aproape nici nu mai știeam dacă respiram sau nu. Pe prima turnantă a țîșnit, ca într-o cursă de viteză, bulgăroaica Zlateva care, stimulată de recentul său record olimpic, a găsit puteri și ambiții noi ca să încerce totul pentru o medalie de aur, pentru un record al lumii. Silai însă atentă, pentru a evita o eventuală busculadă la ieșirea de pe culoare, atunci cînd alergătoarele se adună buchet, a sprintat ușor și a trecut în frunte. Dar Nikolici a preluat imediat șefia cursei și, pentru o bună bucată a parcursului, în frunte s-au aflat Nikolici, Silai și Zlateva. La jumătatea distanței prima trece Ileana Silai pentru care marele cronometru Junghans marchează timpul de 58,31 s.

Tempoul este destul de rapid și lasă să se întrevadă rezultate finale dintre cele mai bune. La 600 m, cu puțin înaintea intrării în ultima turnantă, Zlateva devine lidera micului pluton, urmată de Silai și de Nikolici. Pe turnantă grupul alergătoarelor se regrupează pentru ultima oară, fiecare căutîndu-și o poziție cît mai convenabilă pentru declanșarea finișului. Silai este lîngă bordură, puțin închisă la „cutie", dar cu posibilități de a putea ieși. În față Zlateva pare că se împleticește, ceea ce ne face să credem că nu mai are prea multe resurse disponibile marii bătălii care avea să înceapă sau să continue, pe linia dreaptă. Falck sprintează, în maniera lui Wottle, se distanțează dar pe culoarul trei Sabaite luptă și ea pentru victorie. Semifondista vestgermană găsește încă un dram de energie neconsumat pe care-l aruncă în lupta de pe ultimii metri. Silai, aflată undeva în urmă, revine impetuos, micșorează distanța ce-o separă de cele din față, dar nu mai are timp decît s-o ajungă pe Nikolici, chiar în apropierea sosirii. Cu ochii liberi am avut impresia că a învins-o pe sportiva iugoslavă, dar

(Continuare în pag. a 4-a)

Ludvik Danek *este purtat pe brațe de învingii săi, Silvester și Bruch*

Telefoto: AGERPRES

ECHIPA DE VOLEI A ROMÂNIEI A ÎNVINS CUBA CU 3-0

Cea de a patra partidă din cadrul seriei B a turneului olimpic de volei masculin, susținută aseară de reprezentativa României, a confirmat victoria jucătorilor noștri în fața echipei Cubei cu scorul de 3—0 (7, 15, 13). Meciul a fost disputat, mai cu seamă în seturile II și III. După ce s-au impus cu oarecare ușurință în prima treime a acestui joc, voleibaliștii români au întîmpinat o rezistență deosebit de puternică în continuare, ceea ce a făcut ca echilibrul să-și pună amprenta asupra setului al doilea care avea să se încheie abia în prelungiri, tot cu succesul echipei noastre. Adversarii noștri au izbutit să ia un avans de cinci puncte în setul III, ei conducînd la un moment, dat cu 8—3 și amenințînd cu răsturnarea situației! Însă, voleibaliștii români care doreau să nu cedeze seturi în acest joc și-au mobilizat forțele, s-au concentrat la fiecare acțiune, reușind să recupereze handicapul și să încheie victorioși partida. În urma rezultatelor din penultima zi a disputelor din această serie, echipa **Japoniei** și-a asigurat accesul spre pozițiile fruntașe, cealaltă semifinalistă urmînd să fie decisă marți de rezultatul partidei **România — R.D. Germană.**

Iată cum arată clasamentul: 1. **Japonia** 8 p, 2. R.D. Germană 7 p (9:4), 3. **România** 6 p (8:6), 4. Brazilia 6 p (7:10), 5. Cuba 5 p, 6. R.F. a Germaniei 4 p.

HANDBALIȘTII NOȘTRI AU INTRAT NEÎNVINȘI ÎN SEMIFINALE!

România — R. F. a Germaniei 13-11 (5-5)

Handbaliștii români au mai trecut peste un obstacol, poate cel mai greu din seria preliminară, în drumul lor spre grupa semifinală a turneului olimpic. Ei au întîlnit duminică seara, la Sporthalle, în prezența unui public numeros (12 000 de spectatori) reprezentativa țării gazdă, pe care au întrecut-o cu scorul de 13—11 (5—5), la capătul unui meci dîrz. Ambele formații au evoluat la cota maximă a posibilităților lor, știut fiind faptul că, pe de o parte, selecționata română a dorit să ajungă în etapa superioară a competiției fără nici o înfrîngere, iar pe de altă parte handbaliștii vestgermani aveau nevoie de o victorie pentru a fi scutiți de emoțiile unei calificări la... fotografie.

În aceste condiții, este lesne de imaginat că partida a purtat amprenta unei confruntări aspre, cu utilizarea tuturor mijloacelor tehnice și tactice aflate în „zestrea" celor două competitoare. Selecționata noastră a început jocul cu mai multă siguranță și a avut, în primele minute, inițiativa, dominîndu-și adversarul prin mobilitatea apărării și prin varietatea atacurilor. Tocmai pentru a da mai multă promptitudine apărării și în scopul de a asigura forță atacului, Gruia a fost folosit, de pildă, numai în acțiunile ofensive. Această soluție tactică s-a dovedit corectă și echipa română a condus cu 3—1 (min. 15) și 4—2 (min. 19). Dar, tumultuoasele încurajări ale publicului au dat aripi jucătorilor vest-germani și ei au profitat de un moment de scădere al selecționatei noastre (Kicsid a ratat un 7 m la scorul de 4—3 în min. 20) reușind nu numai să egaleze (4—4) ci să ia și conducerea: 5—4 (min. 26).

Începutul reprizei secunde a găsit însă formația română într-o puternică revenire și, spre stupefacția publicului, scorul s-a majorat rapid în favoarea reprezentanților noștri: 6—5 Gruia (min. 35), 7—5 Gruia (min. 37), 8—5 Cosma (min. 38). În ultimele 20 de minute, handbaliștii români au avut puterea de a rezista impetuoaselor atacuri ale gazdelor. Dar cu cît meciul se apropia de sfîrșit cu atît ei se grăbeau și au greșit în momentele ofensive. Această diferență de 3 goluri s-a menținut pînă în ultimul minut de joc, cînd selecționata română și-a permis chiar și unele artificii tehnice.

Arbitrii Haase Karlsson și Leif Olsson — Suedia au condus corect formațiile:

ROMÂNIA: Penu — Cosma (1), Gațu (2), Gruia (7), Kicsid (1), Licu (1), Stockl, Voinea, Gunesch (1), Schobel.

R. F. A GERMANIEI: Rathjen (Kather) — Lange, Möller (3), Rogge (1), Wehnert (1), Lübking (1), Finkelmann, Westebbe (2), Braun, Neuhaus (2), Bucher (4).

În pagina a II-a, alte cronici și comentarii despre întrecerile olimpice

- **BOB SEAGREN SE EXPLICĂ**
- **MIȘCARE DE TRANSLAȚIE VALORICĂ LA VELODROM?**
- **SECRETELE GIMNAȘTILOR JAPONEZI**

Componenții schifului de 2+1, Ștefan Tudor și Petre Ceapura, avîndu-l la mijloc pe cîrmaciul Ladislau Lovrenschi, își duc barca spre hangar.

Telefoto: Radu CRISTESCU (Agerpres)

FOTBALIȘTII NOȘTRI N-AU REUȘIT DECÎT SĂ REEDITEZE SCORUL DE LA LINZ (1-1)

EVOLUȚIE NESATISFĂCĂTOARE A ECHIPEI ROMÂNIE ÎN MECIUL DE VERIFICARE CU AUSTRIA

Craiova a fost o gazdă ospitalieră și entuziastă pentru întîlnirea de ieri dintre reprezentativele de fotbal ale României și Austriei. Tribunele au fost arhipline, festivitatea de deschidere a partidei a prilejuit momente emoționante (un amănunt inedit și pitoresc: la intrarea echipelor în teren, pe toată lățimea tribunei a doua a apărut cuvîntul ROMÂNIA, scris din panouri tricolore purtate de spectatori), n-au lipsit sirenele și petardele, dar — din păcate — așteptările publicului (mai numeros, sîntem siguri, decît ar fi fost la București) n-au fost răsplătite nici de factura jocului, nici de rezultat.

Pentru că, nu credem că greșim făcînd această afirmație, am asistat ieri la unul din cele mai slabe jocuri interțări pe care le-am văzut în ultimii ani pe stadioanele noastre. Nu uităm că această partidă a avut un caracter amical, că — în fond — era vorba doar de un meci de verificare a celor două echipe înaintea partidelor din preliminariile C. M. din această toamnă, cu toate acestea **jocul a fost prea sărac în realizări fotbalistice, în faze de calitate, în momente de spectacol, pentru a ne declara cel puțin satisfăcuți.** Și dacă măcar rezultatul ne-ar fi fost favorabil, poate am fi judecat meciul de ieri cu mai multă indulgență, poate am fi coborît puțin stachete exigenței îndemnați de eterna bleadoarie a cifrelor... Dar acest 1—1, care nu spune prea mult despre potențialul echipei noastre reprezentative în acest început de sezon, rămîne pentru noi **un semieșec, de natură a da de gîndit responsabililor echipei naționale** acum, cu numai 17 zile înaintea partidei de la Helsinki.

Peste cîteva clipe, Dembrovschi *(cu numărul 8) va fructifica pasa primită de la Dinu, aducînd echipei noastre egalarea*

Foto: S. BAKCS

Este drept că „tricolorii" au dominat ieri mai mult, că Dobrin și Radu Nunweiller au avut în prima repriză două excelente ocazii de gol, dar — în ansamblu — **echipa noastră a evoluat sub nivelul mediu al cerințelor.** În fața unui adversar care a adoptat o așezare 4—3—3 (cu libero și cu marcaj strict), echipa română s-a găsit în dificultate, pe de o parte pentru că a căutat stereotip (baloane înalte, de pe tușe, adresate unor atacanți centrali fără percuție, fără calitățile tipice postului) să facă breșe într-o apărare fermă și bine ordonată, iar pe de altă parte pentru că însăși apărarea noastră nouă sa formulă n-a avut omogenitatea și siguranța care s-o pună adăpost de neplăceri, chiar în fața unui adversar care n-a solicitat prea mult. Sub anumite aspecte (de exemplu: circulația balonului, rapidă și operată cu un mai mare coeficient de siguranță) austriecii ne-au fost chiar superiori. Se pare însă că echipierii naționalei noas-

Radu URZICEANU

(Continuare în pag. a 3-a)

În prima etapă a campionatului feminin de handbal, divizia A

SCORURI STRÎNSE

Bucureștiul, Timișoara, Tg. Mureșul și Brașovul au găzduit ieri partidele din cadrul celei dintîi etape a campionatului național de handbal feminin, divizia A, ediția 1972—73.

RAPID BUCUREȘTI — TEXTILA BUHUȘI 11—11 (8—3). Ce spectacol putea să ofere o partidă care opunea două echipe cu loturile „ciuntite", cu o pregătire generală și specială aflată departe de nivelul obișnuit? Un meci plin de ratări, de factură tehnică modestă, presărat cu faze confuze și greșeli elementare. În plus, Textila Buhuși a sosit la București fără două din jucătoarele ei de bază (Emilia Munteanu — suspendată o etapă și Rada Șerban — accidentată), iar locul antrenorului C. Teodorescu (și el suspendat) a fost ținut de... delegatul asociației sportive! Feroviarele, după ce s-au impus fără greutate în prima repriză (min. 6: 3—0, min. 18: 6—3, min. 25: 8—3), au apărut în teren după pauză cu totul schimbate. Randamentul lor fizic scăzut, pripeala în fazele de finalizare și neatenția în apărare au permis textilistelor să refacă treptat din handicap (min. 36: 8—10), dar nici atunci cînd handbalistele din Buhuși s-au apropiat la un singur gol (min. 42: 10—11), giuleștencele n-au reușit să-și revină, iar golul egalizator al oaspetelor a venit ca o consecință firească a ambiției cu care echipierele Textilei au știut să-și apere șansa.

Principalele realizatoare: **Agoroaie** (4) și **Vieru** (4) pentru Textila Buhuși, respectiv **Stănișel** (5) și **Crișu** (2).

Au condus foarte bine **A. Albu** și **R. Antohi** (Brașov).

Horia ALEXANDRESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

Filmul meciului

De la început ies în evidență tendințele tactice ale celor două formații: oaspeții grupează la mijloc centrul de greutate al formației lor — acționînd acolo cu superioritate numerică aproape în permanență; vîrfuri veritabile rămîn doar **Kogelberger** și **Kickersberger.** Dar, așa cum aveam să vedem în cursul întîlnirii, **așezarea** n-a funcționat deloc rigid, oamenii lui **Stastny** dovedind multă elasticitate, în funcție de fază, mai cu seamă cînd prilejul unui contraatac se ivea. Noi, cu **Dembrovschi** ca al treilea mijlocaș, în rest pe clasicul dispozitiv în care **Marcu** a funcționat mai avansat decît predecesorii săi purtători ai tricoului cu nr. 11.

Primul șut la poartă îl va executa **Starek,** dar balonul va trece peste poartă (min. 2). Riposta naționalei noastre vine printr-o lovitură trimisă de **Dinu,** peste poartă la o lovitură liberă executată de **Lucescu.** În min. 9, un atac bine conceput al selecționatei **Austri-**

Eftimie IONESCU

(Continuare în pag. a 3-a)